

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Rohrbeck Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Rohrbeck István ügyvéd) által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Ligeti György (címe) ügyvéd által képviselt (alperes neve, címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása miatt indult perében a Fővárosi Bíróság 2009. március 30. napján kelt, 26.P.20.540/2009/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 14.000 (tizennégyezer) forint + Áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 33.000 (harmincháromezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... „...” címmel cikket jelentetett meg, melynek illusztrációjául a www.iwiw.hu internetes oldalon szereplő és a felperest, valamint élettársát ábrázoló fényképet közölte.

A felperes kereseti kérelmében a képmáshoz, a magántitokhoz és a magánélet sérthetetlenségéhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását, valamint az alperes 500.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését kérte.

Előadta, hogy a fényképfelvétel közléséhez nem adott hozzájárulást és nem kívánta sem a kapcsolatukat, sem a köztük levő különbséget nyilvánosságra hozni. Hivatkozott arra, hogy a megjelentek után számos alkalommal kapott megjegyzéseket és egy internetes fórumon is felháborító közlések jelentek meg a cikk megjelenését követően. Állította, hogy az újságírónak élettársa határozottan

megtiltotta a kapcsolatukat érintő közlések nyilvánosságra hozatalát, valamint fényképfelvételük közzétételét.

Előadta, hogy a megjelentekkel összefüggésben megnyilvánuló atrocitások miatt arra kényszerült, hogy munkahelyét „elhagyja”.

Az alperes kérte a kereset elutasítását arra hivatkozva, hogy a fényképfelvételt a felperes iwiw profiljából szerezte be, ilyen körülmények között magántitkot nem sérthetett. A közlések sem bántóak a felperes személyére nézve és a cikk nem okozhatott olyan hátrányt, mint amit kereseti kérelmében állít. Ezen túl álláspontja szerint a fényképfelvétel rossz minősége miatt azon a felperes nem azonosítható, csak az ismerheti fel, akivel személyes kapcsolatot tart fenn.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott ... című napilap ... napján megjelent számának 11. oldalán a felperesről felismerhető fényképfelvételt tett közzé hozzájárulása nélkül.

Megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette a felperes magántitkokhoz és magánélet sérthetetlenségéhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a fent megjelölt újságcikkben nyilvánosságra hozta a felperes párkapcsolatának tényét, valamint a párja és közte levő különbséget.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 550.000 forintot, valamint 30.000 forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 33.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Az ítélet indokolásában jelen perre irányadó törvényi rendelkezések és a bírói gyakorlat ismertetését követően rögzítette, hogy a fényképfelvétel technikailag ugyan nem tökéletes, de arról a felperes - ha szűkebb körben is - de felismerhető, s mivel az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felperes kifejezetten hozzájárult volna fotójának közléséhez, ezért az elsőfokú bíróság - a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a.) pontja alapján - megállapította, hogy megsértette a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát.

Álláspontja szerint a megtekintett www.iwiw.hu oldalon közzelt fényképek, adatok összessége és az azokhoz fűzött megjegyzések, kommentárok alapján nem lehet egyértelműen arra következtetni, hogy a felperes és az újságban megjelentetett férfi között közeli érzelmi kapcsolat áll fenn.

A cikk is többször hangsúlyozta, hogy a zenekar tagjai magánéletükről nem árulnak el semmit, ennek ellenére a lap szoros érzelmi kapcsolatról számolt be, így a közöltekből szerzett tudomást a széles nyilvánosság a szerelmi kapcsolatról. A meghallgatott tanú is úgy nyilatkozott, hogy az újságíró magánéleti jellegű kérdéseire nem kívánt válaszolni.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a magántitok körébe tartozik a felperes és élettársa közti különbség és megilleti felperest az a jog, hogy szűk baráti körén, illetve családján kívül a széles nyilvánosság elé tárja-e érzelmi kapcsolatát. Ilyen szándéka a felperesnek nem volt, ezért a bíróság azt állapította meg, hogy a lap a közöltekkel a magántitkokhoz fűződő személyiségi jogot is megsértette.

Az alperes a fényképfelvétellel, a szerelmi kapcsolat közlésével, illetve az életkor közzétételével behatolt a felperes magánszférájába, figyelmen kívül hagyva azt, hogy a felperes nem kívánta ezt nyilvánosságra hozni, ezért ezzel sértette a felperes magánélet sérthetetlenségéhez fűződő személyiségi jogát is.

A nem vagyoni kártérítés körében rögzítette, hogy a szerelmi kapcsolat a felperes munkahelyén állandó témává vált, korábbi életvitelét megváltoztatta és magánélete akarata ellenére nyilvánosságra került.

Mindezekből az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperest nem vagyoni hátrány érte, ami kártérítéssel kompenzálható, amelynek összegét a sérelemmel arányosan 550.000 forintban állapította meg.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérte a határozat megváltoztatását és a képmással való visszaélés megállapításán túl a kereset elutasítását, valamint a felperes költségeiben való marasztalását. Formális jogsértésre hivatkozott, arra, hogy a felperes maga tette fel a képet az iwiw-re, amely honlapot több millióan látogatják, így a felperes maga tudatta a nyilvánossággal, hogy szerelmi kapcsolata van ...-vel. A fotón is látszik, hogy a felperes fiatal, ... pedig lényegesen idősebb, így nincs jelentősége a konkrét kor közlésének.

A fényképen egyébként félreérthetetlenül látszik az azon látható személyek szerelmi kapcsolata, így magántitok sértés nem történt.

Álláspontja szerint nem fogadható el az az érv, hogy a felperes csak szűk kör számára tette lehetővé a kapcsolata létét, hiszen az iwiw a leglátogatottabb közösségi oldal és a honlap szerint magának a felperesnek is 672 ismerőse van, ami semmiképpen nem értékelhető szűk körnek.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően csak a fellebbezési kérelem és ellenkérelmek korlátai között bírálta felül és e körben megállapította, hogy az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéletben a perbeli esetre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket részletesen ismertette, azokra a másodfokú bíróság csak visszautal az alábbiak kiemelése mellett.

Az alperes jogorvoslati kérelme az elsőfokú bíróságnak a magántitokhoz és a magánélet sérthetetlenségéhez fűződő személyiségi jog és a nem vagyoni kártérítés iránti igény tekintetében hozott döntésére terjedt ki, ezért a másodfokú bíróság kizárólag e körben fejti ki álláspontját.

Az Alkotmány 59. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaságban mindenkit megillet a jóhírnévhez, a magánlakás sérthetetlenségéhez, valamint a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jog. A Ptk. 81. § (1) bekezdése szerint

személyhez fűződő jogot sért, aki a magántitok birtokába jut és azt jogosulatlanul nyilvánosságra hozza, vagy azzal egyéb módon visszaél.

A Polgári Törvénykönyv titokvédelmi rendelkezései értelmében a magántitok egy relatív fogalom, amelynek körébe bármilyen személyi, családi, vagyoni vonatkozású bizalmas adat beletartozik és amelynek megőrzéséhez vagy elleplezéséhez az érintett személynek méltányolható érdeke fűződik.

Ki kell emelni, hogy a jogsértés elkövetéséhez nem szükséges az, hogy a magántitoknak minősülő adat, tény, mint tárgyasult információ jusson annak birtokába, aki azzal a jogsértést megvalósítja. Elégséges, ha a bármilyen módon megismert titkot jogosulatlanul nyilvánosságra hozza, vagy azzal visszaél, például a sajtóban közli.

Nyilvánvalóan egy adott személynek a szerelmi kapcsolata, élettársi viszonya olyan magántitoknak minősül, amelyhez fűződő érdek társadalmilag elismert, jogszabály által biztosított védelem alatt áll.

Az alperes az elsőfokú eljárás során és fellebbezésében is arra hivatkozott, hogy a felperes kapcsolata már nyilvánosságra került azáltal, hogy az [iwiw.hu](http://www.iwiw.hu) internetes portálra személyes adatait és élettársával közös fényképfelvételüket feltette. Ezen védekezés körében azt kell hangsúlyozni, hogy a személyiségi jog sérelme azzal valósul meg, ha a megismert titkot - akár jogszerűen megismertet - nyilvánosságra hozza az, akinek a birtokába jutott. Annak tehát nem volt a jogsértés megítélése szempontjából jelentősége, hogy a titok jogosan vagy jogosulatlanul jutott-e az alperes birtokába, mert a jogsértés megvalósulásához elégséges volt az, hogy a felperes magánszférájába tartozó, az alperes által megismert körülményeket a felperes hozzájárulása nélkül a sajtóban nyilvánosságra hozta.

Alaptalanul hivatkozott tehát arra az alperes, hogy az interneten keresztül hozzá lehetett férni, információhoz lehetett jutni a felperes kapcsolatáról és ezért nem valósított meg jogsértést, mivel minden egyes jogsértést külön kell elbírálni, minden ügyben az adott, konkrét magatartást kell vizsgálat tárgyává tenni. A korábban nyilvánosságra került magántitok sem jogosítja fel a sajtószervet arra, hogy azt nyilvánosságra hozza, mivel az érintett személy kizárólagos joga annak eldöntése, hogy milyen körben, mely szervnek vagy személynek kívánja azt a tudomására hozni.

Ugyanígy jogsértő és a felperes magánélet zavartalanságához fűződő jogának sérelmével is jár annak közlése, hogy a felperes és párja közt milyen kapcsolat áll fenn, illetve, hogy mekkora közöttük a korkülönbség.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a nem vagyoni kártérítés iránti igény körében is.

A nem vagyoni kártérítés jogintézménye az általános személyiségvédelem eszköze, alkalmazásának feltétele, a nem vagyoni kártérítés megfizetésére vonatkozó igény jogalapja valamely személyhez fűződő jog megsértése.

Mivel ezen jogintézmény sem szakítható el a kártérítés általános szabályaitól, megállapításához a jogellenes, felróható magatartáson felül szükséges olyan hátrány bekövetkezése, amely csak nem vagyoni kártérítéssel orvosolható, és a kettő között okozati összefüggésnek is fenn kell állnia.

A Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében rámutatott, hogy a jogsértéssel okozati összefüggésben nem vagyoni kártérítés megítélésére nem csak akkor van lehetőség, ha a sérelmet szenvedett fél tételesen igazolja a nem vagyoni hátrányait, a bíróság ugyanis a Pp. 163. § (3) bekezdése alapján külön bizonyítás nélkül is elfogadja az olyan hátrány bekövetkeztét, amely köztudomású ténynek tekinthető, így ha a sérelmet szenvedett fél valószínűsíti a hátrányait, valamint olyan esetben, ha a kár bekövetkezése köztudomású tényként elfogadható, a nem vagyoni kártérítés a hátrány tényleges bizonyítása nélkül is megítélhető.

Ilyenkor a kártérítés mértékéről a bíróság a ténylegesen bekövetkezett joghátrányhoz képest, a Pp. 206. § (3) bekezdése alapján mérlegelési jogkörében határoz.

Jelen perben a felperes személyes előadása és a tanú vallomása alapján megállapítható volt, hogy az alperesi jogsértő magatartás következményeként a felperest munkahelyén és mindennapi életében is olyan - köztudomású tényként is értékelhető - hátrányok érték, amely csak nem vagyoni kártérítéssel kompenzálható.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte a fenti körülményeket, és a Pp. 206. § (3) bekezdésének megfelelően azok helyes mérlegelésével állapította meg az alperes által fizetendő nem vagyoni kár összegét, ezért annak megváltoztatására nem látott lehetőséget.

A fentieknek megfelelően a Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta, annak helyes indokaira is kiterjedően.

A másodfokú bíróság a felmerült költségről a Pp. 239. §-án keresztül is érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének megfelelően határozott.

, 2009. szeptember 24.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő